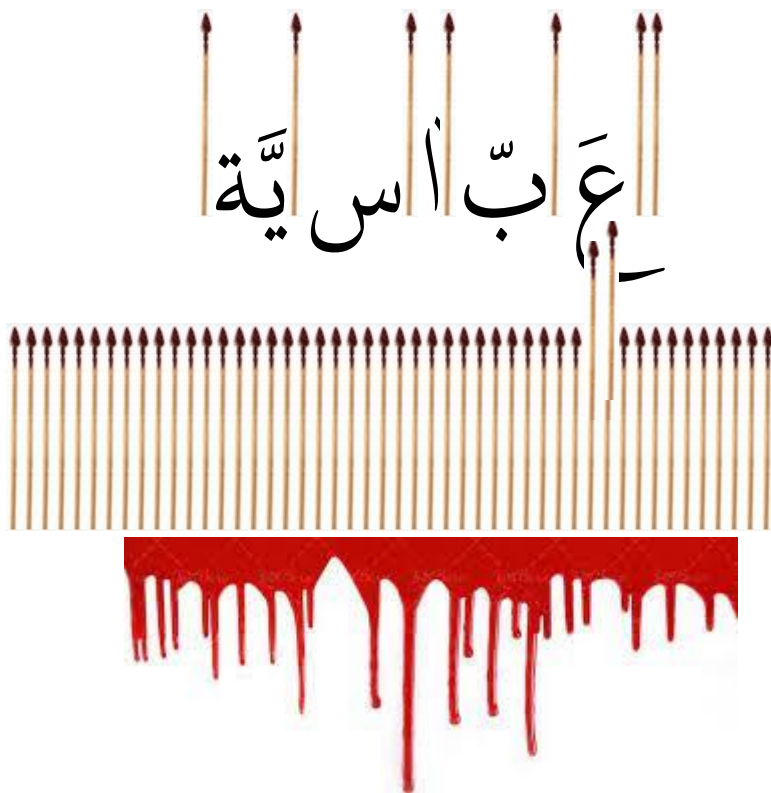

مؤلف: هدهد

١. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا فَضْلٍ الْعَبَّاسِ يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَشْهَدُ أَنَّكَ الشَّهِيدُ الْمُسْتَجَارُ
الصَّبِيغُ الْمُؤَثِّرُ الطَّيَّارُ الْمُوَسِّى الْوَاقِ السَّاعِى الصَّبِيغُ الْأَطْلَسُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ
الْحَامِى النَّاصِرُ وَأَنْتَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَظَهَرَ الْوَلَايَةُ حَامِلُ اللَّوَاءِ صَاحِبُ الْقُرْبَةِ أَبُو
الْفُرْجَةِ بَابُ الْحُسَيْنِ وَكَبُشُ الْكَيْبَةِ وَحَامِى الطَّعِينَةِ، أَنْتَ عُمُّ وَسَاقِ الْأَطْفَالِ
الْعَطَاشِ فِي كَرْبَلَا

٢. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ وَابْنُ الشَّهِيدِ وَجَدُّكَ الشَّهِيدُ أَخُ الشُّهَدَاءِ وَأَبُو الشَّهِيدِ
عَمُّكَ الشَّهِيدُ خَالُ الشُّهَدَاءِ عَمُّ الشُّهَدَاءِ عَبْدُ الشَّهِيدِ فَأَنْتَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الشَّهَادَةِ
أَنْتَ صَاحِبُ الْعِلْمِ وَالْعِلَامَةِ وَالسَّبِيلِ

٣. السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّاقِ الْعَطْشَانُ يَا بَنَ السَّاقِ فَإِنَّ أَبَاكَ الْمَاءُ وَالسَّاقِ الْكَوْثَرُ فِي
الْجَنَّةِ؛ مَاءٌ الَّذِي قَالَ اللَّهُ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

٤. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ الْحَوَائِجِ الَّذِي افْتَقَرَ النَّاسُ إِلَى ذَلِكَ وَفَضْلِكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ وَ
الْفَضْلُ ابْنُ لَكَ وَالْمَاءُ مِنْكَ يَا سَاقِ

٥. يَا أَبَا الْفَضْلِ يَا مَنْ كُنْتَ أَسَاسَ الْفَضْلِ وَالْأَدَبِ وَلَا يَكُونُ فَضْلٌ إِلَّا كُنْتَ لَهُ أَبَاً وَ
أَسَاساً

٦. أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ الْحُسَيْنِ الَّذِي مَنْ أَرَادَ الْحُسَيْنَ لَا بُدَّ أَنْ يَدْخُلَ مِنْكَ، أَبُوكَ بَابُ
مَدِينَةِ عِلْمِ رَسُولِ اللَّهِ وَأَنْتَ بَابُ مَدِينَةِ الْحُسَيْنِ وَالْجَنَّةِ مَدِينَةُ الْحُسَيْنِ، الْوُصُولُ إِلَى
الْحُسَيْنِ لَا يُمْكِنُ إِلَّا بِإِذْنِ الْعَبَّاسِ لِأَنَّكَ الْوَاقِ

۱. سلام بر تو ای پدر فضیلت، ای عباس، ای پدر قاسم شهید، شهادت میدهم که تو شهید و پشت و پناه اهل خیمه و در شجاعت شیر بودی و در راه حسین ایثار نمودی، در محبت دارای دو بال هستی، و تمام وجودت را در راه خدا فدا نمودی و پاسدار و محافظ خیمه‌ها بودی، و در این راه بسیار تلاش نمودی، در جنگ چابک و زبردست، صبرکننده و مجاهد و حمایت‌کننده و یاری‌دهنده بودی، و تو بنده‌ی صالح خداوند، پشت و پناه ولایت، صاحب پرچم حسین و تو آبرسان کربلا بودی، و اندوه را از چهره‌ها پاک میکنی، تو دربان امام حسین هستی، تو در جنگ نام‌آور هستی و دلگرمی زنان حرم بودی، تو عمو و ساقی طفلان تشنه‌ی کربلا هستی.

۲. سلام بر تو ای شهید، فرزند شهید، که جدت نیز شهید شده، برادر شهیدان، پدر شهید، عمویت شهید، پسر برادرت شهید، پسر خواهرت شهید، خدای تو شهید، پس تو از خاندان شهادت هستی، تو صاحب علم و علم و علامت هستی.

۳. سلام بر تو ای آب دهنده‌ی تشنه، فرزند ساقی، بدرستیکه پدرت ساقی و آب دهنده و خود آب است، آبی که خداوند فرموده و ما از آب همه چیز را زنده قرار دادیم.

۴. سلام بر تو ای جایگاه برآورده شدن حاجتها که مردم فقیر بذل و بخششت هستند و فضل از تو است ای ابا الفضل، ای پدر فضل و فضیلت که فضیلت فرزند توست، آب از توست ای ساقی.

۵. ای ابا الفضل، ای پدر فضیلت و ادب که فضلی نیست مگر اینکه تو برای آن پدر و اساس هستی.

۶. شهادت میدهم تو درب وردی راه امام حسین هستی که هر که حسین را بخواهد به ناچار باید از آن وارد شود، پدرت درب شهر علم رسول خدا بود، و تو درب شهر حسین هستی و محبت شهر حسین است و رسیدن به امام حسین امکان ندارد مگر به اذن عباس زیرا تو نگهبان هستی.

٧. وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَظْهَرُ الْجَمَالِ وَالْجَلَالِ، مَظْهَرُ الْجَلَالِ فَكُنْتَ عَبَّاسًا مَظْهَرُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ وَالْقُدْرَةِ عَلَى الْأَعْدَاءِ فَأَنْتَ أَسَدُ الَّذِي قَرَمِنَكَ الْأَعْدَاءُ يَا بَنَ أَسَدِ اللَّهِ وَمَظْهَرُ الْجَمَالِ فَكُنْتَ قَمَرُ بَنِي هَاشِمٍ فِي غَايَةِ الْجَمَالِ وَالْمَهْرِ وَالْعُطُوفَةِ وَلَوْ كَانَ الْغَضَبُ إِنْسَانًا لَكَانَ الْعَبَّاسُ وَلَوْ كَانَ الْمَهْرُ وَالْعُطُوفَةُ شَخْصًا لَكَانَ قَمَرُ بَنِي هَاشِمٍ فَأَنْتَ بَجَمْعِ الْأَضْدَادِ وَالْعَجَائِبِ مَظْهَرُ الْجَمَالِ وَالْجَلَالِ وَمُظْهَرُهُ، أَنْتَ الْعَبَّاسُ وَقَمَرُ بَنِي هَاشِمٍ وَأَبَا الْفَضْلِ وَالْجُودِ وَالْكَرَمِ

٨. أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ الْحَوَائِجِ الَّذِي مَنْ أَرَادَكَ زَائِرًا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا يَا بَابَ الْحَوَائِجِ يَا سَاقِيَ الْعَطَاشِ إِنَّ بَنَاتِ وَأَطْفَالَ الْحَيِّمِ عَطَاشَى فَيَا عَبَّاسُ يَا عَمَّ سَكِينَهُ جِئَ بِالْمَاءِ لِسَكِينَةٍ فَإِنَّهَا عَطَشَانَا

٩. يَا مَنْ كُنِيَ لِشَفَاعَةِ الْمُذْنِبِينَ يَذَاكَ الْمَقْطُوعَتَانِ

١٠. وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَمَرُ الَّذِي انْشَقَّ رَأْسُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَمَرُ بَنِي هَاشِمٍ

١١. وَأَشْهَدُ أَنَّ لَوْجَهِكَ نُورٌ وَجَمَالٌ وَمُلُونٌ يَدْمُرُ رَأْسُكَ

١٢. وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عِنْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى دَرَجَةً يَغْبِطُهُ جَمِيعُ الشُّهَدَاءِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

١٣. وَأَشْهَدُ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ تَقُولُ لَكَ ابْنِي وَإِنَّ يَدَيْكَ الْمَقْطُوعَتَيْنِ أَذْكَرَانِي يَدِ

أُمِّكَ الزَّهْرَاءِ الَّتِي ضُرِبَتْ وَانْكَسَرَتْ بِالسُّوْطِ خَلْفَ الْبَابِ فَيَا مُنْتَقِمِ انْتَقِمِ مِمَّنْ قَتَلَ

أُمِّكَ الزَّهْرَاءِ عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرْجَهُ ١

١٤. سَلَامٌ لِلَّهِ عَلَى الْعَبَّاسِ إِذْ قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ حِينَ وَلَّادَتْهُ إِنِّي سَمَّيْتُهُ بِاسْمِ عَمِّي

الْعَبَّاسِ قَبْلَ يَدِيهِ وَاسْتَعْبَرَهُ ٢

١. فَرَاذِ ١٣ معالي السُّبُطِينَ: ج ١ ص ٢٧٦ - وسيلة الدِّرِين ص ٢٧٥ - اسرار الشَّهَادَةِ ص ٣٣٩ ٢. فَرَاذِ ١٤ خِصَائِصُ الْعَبَّاسِيَّةِ ص

١١٩ - چهره درخشان قمر بنی هاشم، ج ١، ص ١٥٣

۷. شهادت میدهم تو مظهر جمال و زیبایی و جلال و قدرت و بزرگی هستی ، تو مظهر جلال هستی پس عباس هستی یعنی مظهر قدرت و غلبه بر دشمنان هستی پس تو شیری هستی که دشمنان از تو فرار میکنند ای شیر خدا و مظهر جمال هستی پس تو ماه بنی هاشم میباشی در نهایت زیبایی و مهر و محبت و اگر قرار بود غضب در هیكل انسان ظاهر شود عباس بود و اگر قرار بود مهر و محبت و عطوفت در هیكل انسانی ظاهر شود قمر بنی هاشم بود پس تو محل جمع عجایب و اضداد هستی ، مظهر جمال و جلال، ای عباس ای قمر بنی هاشم ای مظهر جود و کرم و سخا و فضیلت

۸. شهادت میدهم تو درب روا شدن حاجتها هستی که هر که تو را زیارت کند به سمت خانواده‌ی خود شادمان بر میگردد ، ای باب الحوائج دختران و بچه‌ها و اهل خیمه تشنه هستند ، ای عباس ای عموی سکینه برای سکینه آب بیاور که او تشنه و عطشان است .

۹. ای کسی که دستان قطع شده‌ی تو برای شفاعت گناهکارن کفایت میکند .
۱۰. و شهادت میدهم تو ماه بنی هاشم هستی که سرت شکسته شد و تو ماه بنی هاشم هستی

۱۱. شهادت میدهم صورت تو نورانی بود که با خون پیشانیت رنگین شد .
۱۲. ای عباس شهادت میدهم تو در نزد خداوند رتبه و مقامی داری که در روز قیامت تمامی شهدا به آن غبطه میخورند .

۱۳. و شهادت می دهم که فاطمه دختر محمد تو را پسر می خواند و دست‌های بریده تو مرا یاد دست مادرت زهرا می‌اندازد که پشت در با تازیانه شکسته شد ، پس ای منتقم انتقام بگیر از کسی که مادرت زهرا را به قتل رساند خداوند در فرج ولایت تعجیل بفرما .

۱۴. سلام بر عباس در زمانی که علی ع فرمود من او را به اسم عموم عباس عباس مینام و دست عباس را بوسید و گریه کرد .

١٥. أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا قَتَلَ أَيْدِيكَ الْمَقْطُوعَتَانِ، وَالْآنُ عِنْدَيْتِ النَّبِيَّ ٣

١٦. السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ الَّذِي وَضَاهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اللَّيْلَةِ الْخَامَةِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ بِأَنْ لَا تَشْرِبَ الْمَاءَ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ وَأَخُوكَ الْحُسَيْنَ عَطْشَانُ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ الَّذِي قُتِلَ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ سَلَامٌ عَلَى سَاقِي الْعَطْشَانِ سَلَامٌ عَلَى رَأْسِ الْمَكْسُورِ بِالْعُمُودِ وَأَوِيلًا إِذَا قُتِلَ صَاحِبُ اللُّوَاءِ انْكَسَرَ ظَهْرُ الْحُسَيْنِ وَانْقَطَعَ رَجَاهُ وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ يَا لَيْتَنِي لَمْ تَلِدْنِي أُمِّي يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فَكُنْتُ إِرَارًا يَا عَبَّاسُ أَشْهَدُ أَنَّكَ تُرِيدُ رُؤْيَا وَجْهِ الْحُسَيْنِ مَرَّةً أُخْرَى وَلَكِنْ حَزْمَلَةٌ ضَرَبَ عَيْنَيْكَ بِالسَّهْمِ ..

٤

١٧. وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالِغْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَاعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ دُقْتَ الْعِلْمَ دَقًّا

١٨. وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نَافِذُ الْبَصِيرَةِ صَلَبْتَ الْإِيمَانَ جَاهَدْتَ مَعَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ وَأَبْلَيْتَ بَلَاءً حَسَنًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا لَقَدْ أَثَرْتَ وَأَبْلَيْتَ وَفَدَيْتَ أَخَاكَ بِنَفْسِكَ حَتَّى قَطَعَ يَدَاكَ فَأَبْدَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مِنْهُمَا جَنَاحَيْنِ تَطِيرُ بِهِمَا مَعَ الْمَلَائِكَةِ فِي الْجَنَّةِ كَمَا جَعَلَ لِجَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَشْهَدُ أَنَّ قَتْلَكَ ذَكَرْنِي قَتْلَ حَمْزَةٍ وَجَعْفَرٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نَافِذُ الْبَصِيرَةِ صَلَبْتَ الْإِيمَانَ جَاهَدْتَ مَعَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ وَأَبْلَيْتَ بَلَاءً حَسَنًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا لَقَدْ أَثَرْتَ وَأَبْلَيْتَ وَفَدَيْتَ أَخَاكَ بِنَفْسِكَ حَتَّى قَطَعَ يَدَاكَ

١٩. السَّلَامُ عَلَى لِسَانِكَ الْيَاسِ وَكَلَامِكَ الَّذِي هُوَ مَاءُ الْحَيَاةِ اتَّعَطَّتِ الْقَوْمُ فَظَهَرَ الْإِخْتِلَافُ فِي جَيْشِ الْأَعْدَاءِ

٣. فراز ١٥ - خصائص العباسية، ص ١١٩ - وسيلة الدارين: ص ٢٧٥ . ٤. فراز ١٦ - موسوعة الامام الحسين (عليه السلام)، ج ٩، ص: ٢١٣ - معالي السبطين ص ٤١٠ - وسيلة الدارين: ص ٢٧٥ - معالي السبطين: ج ١ ص ٢٧٦.

۱۵. شهادت میدهم علی و حسن و حسین و سجاد دستان قطع شده‌ی تو را بوسیدند و هم اکنون در نزد دختر رسول الله است.

۱۶. سلام بر عباس، کسی که پدرش امیرالمؤمنین در شب بیست و یکم ماه رمضان به او وصیت کرد که در روز عاشورا آب ننوشد که برادرت حسین تشنه است. حسین ع به عباس فرمود: جانم فدایت سوار بر اسب شو، سلام بر عباسی که به دستان و زبان‌ها کشته شد. سلام بر دستانی که قطع شدند. سلام بر ساقی تشنه. سلام بر سری که با عمود آهنین شکسته شد. و اوایل، وقتی فرماندهی لشکر صاحب پرچم حسین کشته شد، پشت حسین شکسته شد و امیدها قطع شد و راه چاره بسته شد. ای کاش مرا مادرم به دنیا نیاورده بود، ای کاش با تو بودم تا قطعه قطعه می‌شدم. ای عباس! شهادت می‌دهم که تو می‌خواستی چهره‌ی حسین را ببینی، اما حرمه تیری به چشمت زد.

۱۷. گواهی می‌دهم که در پند و اندرز و نصیحت نهایت کوشش را کردی و گواهی می‌دهم که در دریای علم شنا نمودی و نهایت علم را چشیده‌ای.

۱۸. شهادت میدهم تو بصیرت فراوان داشتی و ایمان تو بسیار سخت و استوار بود و همراه امام حسین ع جهاد نمودی و به امتحانهای سخت آزموده شدی و شهید شدی و در راه امام حسین ع ایثار نمودی و امتحان شدی و جانت را فدا نمودی تا اینکه دو دستت قطع شد.

۱۹. سلام به دهان خشک تو و کلامت که آب حیاط و جودانی است، تو دشمنان را نصیحت کردی و در میان آنان اختلاف افتاد.

٢٠. اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ الْفَصِیْحِ الْبَلِیْغِ سَلَامٌ عَلٰی خُطْبَتِكَ عَلٰی الْكَعْبَةِ فَقُلْتَ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ شَرَّفَ هٰذَا بَيْتَ اللّٰهِ الْحَرَامِ بِقُدُوْمِ اَبِیْهِ،
مَنْ كَانَ بِالْاَمْسِ بَیْتَنَا اَصْبَحَ قِبْلَةً. اَيُّهَا الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةُ اَتَصُدُّونَ طَرِیْقَ الْبَیْتِ
لِاِمَامِ الْبَرَّةِ؟ مَنْ هُوَ اَحَقُّ بِهِ مِنْ سَائِرِ الْبَرِیَّةِ؟ وَمَنْ هُوَ اَدْنٰی بِهِ؟ وَلَوْلَا حُكْمُ
اللّٰهِ الْجَلِیَّةِ وَاسْرَارُهُ الْعَلِیَّةِ وَاحْتِبَارُهُ الْبَرِیَّةِ لَطَارَ الْبَیْتُ اِلَیْهِ قَبْلَ اَنْ یَمْشِیَ لَدَیْهِ
قَدْ اسْتَلَمَ النَّاسُ الْحَجْرَ وَالْحَجْرُ یَسْتَلِمُ یَدَیْهِ وَلَوْ لَمْ تَكُنْ مَشِیَّةٌ مَوْلَاىَ بِحُبُوْلَةٍ مِنْ
مَشِیَّةِ الرَّحْمٰنِ، لَوَقَعْتُ عَلَیْكُمْ كَالسَّقَرِ الْغَضْبَانِ عَلٰی عَصَافِرِ الطَّیْرَانِ.
اَتَحْوِفُونَ قَوْمًا یَلْعَبُ بِالْمَوْتِ فِي الطُّفُولِیَّةِ فَكَيْفَ كَانَ فِي الرُّجُوْلِیَّةِ؟ وَلَقَدْ یُتُّ
بِالْحَامَّاتِ لِیَسِّدِ الْبَرِیَّاتِ دُونَ الْحِیَوَانَاتِ. هَیْهَاتَ فَانْظُرُوا ثُمَّ انْظُرُوا مِمَّنْ
شَارِبُ الْخَمْرِ وَمِمَّنْ صَاحِبُ الْخَوْضِ وَالْكُوْثَرِ وَمِمَّنْ فِي بَیْتِهِ الْوَحٰی وَالْقُرْآنَ وَ
مِمَّنْ فِي بَیْتِهِ اللّٰهَوَاتِ وَالْدَّنَسَاتُ وَمِمَّنْ فِي بَیْتِهِ التَّطْهِیْرُ وَالْاٰیَاتُ. وَاَنْتُمْ
وَقَعْتُمْ فِي الْعَلَطَةِ الَّتِیْ قَدْ وَقَعَتْ فِیْهَا الْفَرِیْشُ لِاَنْتُمْ اَرَادُوا قَتْلَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَآنْتُمْ تُرِیْدُونَ قَتْلَ ابْنِ بَنْتِ نَبِیِّكُمْ وَلَا یُمْكِنُ لَهُمْ مَا دَامَ
اَمِیْرُ الْمُؤْمِنِیْنَ حَیًّا وَكَيْفَ یُمْكِنُ لَكُمْ قَتْلُ اَبِی عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَیْنِ مَا دُمْتُ حَیًّا
سَلِیْلًا؟ تَعَالُوا اَخْبِرْكُمْ بِسَبِیْلِهِ بِاِدْرُوا قَتْلِیْ وَاضْرِبُوا عُنُقِیْ لِیُحْصَلَ مُرَادُكُمْ
لَا یَبْلُغُ اللّٰهُ مِدَارَكُمْ وَیَبْدُدَا عَمَارَكُمْ وَاَوْلَادَكُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ عَلَیْكُمْ وَعَلٰی اَجْدَادِكُمْ

۲۰. سلام بر تو ای فرزند فصیح و صاحب بلاغت سلام بر خطبه‌ی تو که بر بالای کعبه خواندی و فرمودی: به نام خداوند بخشنده مهربان؛ سپاس خدای را که بیت الله الحرام را با قدم پدر حسین مشرف کرد؛ چیزی که قبل از تولد علی که دیروز خانه بود و بعد از آن قبله گردید. ای ناسپاسان گناهکار آیا راه بیت را بر امام نیکوکاران می‌بندید؟ چه کسی از حسین سزاوارتر است به این بیت؟ و چه کسی از حسین نزدیکترین است به این خانه؟ و اگر حکمت‌های خداوند بلند مرتبه نبود و اسرار بالا و امتحانات موجودات نبود، همانا بیت به سوی امام حسین پرواز می‌کرد و قبل از اینکه مردم حجر را لمس کنند، حجر الاسود دست امام حسین را میبوسید و اگر خواست مولای من و خواست خداوند رحمن نبود هر آینه بر سر شما مانند باز شکاری که بر گنجشکان فرود می‌آید نازل می‌شدم (و نابودتان میکردم) آیا قومی را که مرگ را در کودکی به بازی می‌گرفتند می‌ترسانید؟ در حالی که الان در مردانگی قرار دارند. همه جانم فدای آقا و مولای همه‌ی موجودات، بنگرید از چه کسی پیروی کنید؟ یزیدی که شراب می‌نوشد یا کسی که صاحب حوض کوثر است؛ حسینی کسی که در خانه وحی و قرآن است یا یزیدی که در خانه‌اش اسباب لهو و نجاست است، حسینی که در خانه‌اش نزول آیات و آیه‌ی تطهیر است. شما در غلط و اشتباهی واقع شدید که قریش واقع شدند. چرا که آنان اراده قتل پیامبر را کردند و شما اراده قتل پسر دختر پیامبرتان را و کشتن پیامبر برای ایشان تا وقتی امیرالمؤمنین زنده بود ممکن نشد. پس چگونه ممکن است حسین را بکشید تا وقتی که من زنده‌ام؟ بیایید تا به راهش آگاهتان کنم؛ پس مبادرت به کشتن من کنید، و گردنم را بزنید تا به مقصودتان برسید. خدا شما را به مقصودتان نرساند و عمرتان و عمر فرزندانان را کوتاه کند و لعنت خدا بر شما و پدران‌تان باد.

٢١. سلام الله على العباس كان قد جعل عمر بن سعد أربعة آلاف خارجياً موكلين على الماء ، لا ياذنون أحداً من أصحاب الحسين يشربون منه ، فلما رآوا العباس قاصداً إلى الفرات أحاطوا به من كل جانب ومكان ، فقال لهم: يا قوم، أنتم كفرتم أمر مسلمون؟ هل يجوز في مذهبكم أو في دينكم أن تمنعوا الحسين وعياله شرب الماء ، والكلاب والخنازير يشربون منه ، والحسين مع أطفاله وأهل بيته يموتون من العطش؟ أما تذكرن عطش القيامة؟

٢٢. سلام الله على العباس إذ نادى بصوت عال: يا عمر بن سعد: هذا الحسين ابن بنت رسول الله قتلتم أصحابه وأهل بيته وهؤلاء عياله وأولاده عطاشي ، فاستقوهم من الماء قد أحرق الظمأء قلوبهم وهو مع ذلك يقول: دعوني اذهب إلى الروم أو الهند. فآثر كلامه في نفوس القوم حتى بكى بعضهم ولكن الشمر صاح بأعلى صوته: يا ابن أبي تراب لو كان وجه الأرض كله ماءً وهو تحت أيدينا لما سقيناكم منه قطرة إلا أن تدخلوا في بيعة يزيد

٢٣. سلام الله عليكم يا باب الحوائج يا عباس وعلى أخيك الحسين إذ قال لك في جواب الشمر: أجبوه وإن كان فاسقاً فأجبنى يا باب الحوائج وإن كنت فاسقاً

٢٤. سلام الله على صاحب العلم إذا قال للشمر تبّت يداك ولعن ما جئت به من أمانيك يا عدو الله أتأمرنا أن نترك أختنا وسيدنا الحسين بن فاطمة وندخل في طاعة اللعناء وأولاد اللعناء

۲۱. خداوند رحمت کند عباس را، عمر بن سعد به کمک چهار هزار نفر از سپاهیان خود، آب را محاصره کردند و هیچکس از یاران حسین را اجازه نمی دادند از آن آب بنوشند. وقتی دیدند که عباس به سوی فرات می رود، از هر طرف و مکان او را احاطه کردند. عباس ع به آن ها گفت: ای مردم، آیا شما کافر هستید یا مسلمان؟ آیا در مذهب یا دین شما جایز است که از حسین و خانواده اش جلوگیری کنید تا آب بنوشند، در حالی که سگ ها و خوک ها از آن بنوشند و حسین همراه با کودکان و خانواده اش از تشنگی بمیرند؟ آیا به یاد تشنگی قیامت نیستید؟

۲۲. خدا رحمت کند عباس ابن علی را که در کربلا با صدای بلند فریاد زد: ای عمر سعد: این حسین فرزند دختر رسول خدا است، یاران و اهل بیت او را کشتید، و اینها عیال و فرزندان او هستند، به آنها آب بدهید قلب آنان از شدت عطش آتش گرفته است، حسین میگوید مرا رها کنید تا به سمت روم یا هند روم... پس کلام عباس در قوم اثر گذاشت تا اینکه بعض آنها گریه کردند ولی شمر فریاد زد: ای فرزند ابی تراب اگر تمام روی زمین آب و درستان ما باشد ما قطره ای آب به شما نمی دهیم مگر اینکه در بیعت یزید در آید.

۲۳. سلام بر تو ای درب تمامی حوائج ای عباس و سلام بر برادر تو زمانی که به تو فرمود: جواب شمر را هم بده اگر چه که فاسق باشد، پس ای باب الحوائج جواب من را بده اگر چه که فاسق باشم.

۲۴. سلام بر صاحب پرچم امام حسین عباس که در کربلا به شمر فرمود: بریده باد دست تو و لعنت بر امان نامه ی تو ای دشمن خدا، آیا میخواهی که ما برادر و آقای خود حسین فرزند فاطمه را ترک نمایم و در اطاعت لعنت شدگان وارد شویم؟

٢٥. يَا عَبَّاسُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ بِالْأَلْسُنِ قَبْلَ الْقَتْلِ بِالسَّيْفِ وَقَتْلُ اللِّسَانِ أَجْرَحُ مِنْ قَتْلِ السَّيْفِ فَإِنَّ أَمَانَ الشَّمْرِ أَحْرَقَ قَلْبَكَ وَاعْلَ زَعَمَ بَعْضُ الْجُهَالِ إِنَّكَ قُتِلْتَ الْأَمَانُ وَتَرَكْتَ الْحُسَيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْوَفَاءِ وَالْإِثَارِ

٢٦. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْعَبَّاسِ إِذْ قَالَ لِإِخْوَانِهِ تَقَدَّمُوا بِنَفْسِي أَنْتُمْ؛ فَحَامُوا عَنْ سَيِّدِكُمْ حَتَّى تَمُوتُوا دُونَهُ فَتَقَدَّمُوا جَمِيعًا فَضَارُوا أَمَامَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُونَهُمْ بِوُجُوهِهِمْ وَحُورِهِمُ السَّلَامُ عَلَى إِخْوَانِكَ الشُّهَدَاءِ يَا أَخِي الشُّهَدَاءُ السَّلَامُ عَلَى أُمَّكَ أُمِّ الْبَنِينَ

٢٧. سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ عَلِيٍّ فِي كَرْبَلَا أَشْهَدُ أَنَّكَ لِلْحُسَيْنِ بِمَنْزِلَةِ عَلِيٍّ لِرَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى أَعْضَائِكَ الْمُقَطَّعِ بِأَقْطَاعِ الْأَعْضَاءِ يَا عَبَّاسُ ضَرْبَكَ فِرْقَةٌ بِالسَّهَامِ، رَجُلٌ بِالْعُمُودِ، رَجُلٌ بِالسَّهْمِ الَّتِي لَهَا ثَلَاثَةُ شُعَبٍ، يَدُكَ الْيَمْنَى مَقْطُوعٌ وَالْيَسْرَى مَقْطُوعٌ وَمَشْكُوكَ الْمَخْرُوعُ وَرَأْسُكَ الْمَكْسُورُ وَعَيْنَاكَ مَضْرُوبٌ بِالسَّهَامِ رَأْسُكَ فِي لُبِّ الْفَرَسِ جِسْمُكَ رُشِدٌ وَقَبْرُكَ صَغِيرٌ، وَكَيْفَ يُمَكِّنُ الْأَصْرَتَ إِنْ بَالَزَا

٢٨. يَا بَنَ الْحَيْدَرِ حَرْبُكَ ذَكَرَ حَرْبَ أَبِيكَ عَلِيٍّ، أَنْتَ ابْنُ كَرَارٍ لَا فَرَارَ وَلَا يُمَكِّنُ الْحَرْبُ عَلَيْكَ إِلَّا جَمَاعَةٌ مِنَ الْبَعِيدِ فَمَا كَازِبَةٌ أَلْفُ رَامِي مِنَ الْبَعِيدِ

٢٩. يَا رَسُولَ الْحُسَيْنِ يَا مَنْ قَالَ الْحُسَيْنُ لَكَ يَوْمَ تَأْسُوعًا إِرْكَبْ بِنَفْسِي أَنْتَ تَلْقَاهُمْ وَاسْتَأْهُمْ عَمَّا جَاءَهُمْ ٥

٣٠. وَأَشْهَدُ أَنَّ الْعَبَّاسَ قَالَ يَا أَخِي هَلْ مِنْ رُخْصَةٍ فَبَكَى الْحُسَيْنُ عُبْكَاءً شَدِيدًا ثُمَّ قَالَ يَا أَخِي أَنْتَ صَاحِبُ لُؤَايِ وَإِذَا مَضَيْتَ تَفَرَّقَ عَسْكَرِي ٦

٥. فراز ٢٩ الارشاد ج ٢، ٩٠، تاريخ الطبري ج ٥: ٤١٦ ٦. فراز ٣٠ رياض الأبرار في مناقب الأئمة الأطهار، ج ١،

۲۵. ای عباس شهادت میدهم تو قبل از آنکه با شمشیر کشته شوی با زبان کشته شدی و کشته شدن با زخم زبان جراحتش بیشتر از شمشیر است بدرستیکه امان نامه‌ی شمر قلب تو را آتش زد و چه بسا بعض از افراد جاهل گمان نمودند که تو امان نامه را قبول نمودی و حسین را ترک مینمایی، سلام بر تو ای امام وفاداری و ایثار

۲۶. درود خدا بر عباس که به برادرانش گفت: خود را در پیش روی امام حسین ع فدا نمایم، پس از مولا و آقای خود دفاع کنید تا در این مسیر شهید شوید ، پس همه جنگیدند و با تمام وجود از امام حسین ع دفاع نمودند تا شهید شدند .

۲۷. سلام بر تو ای جانشین علی در کربلا شهادت میدهم تو برای حسین همانند علی برای پیامبر بودی، سلام بر اعضای قطعه قطعه شده‌ی تو ای کسی که اعضای جدا شده‌ی تو تکه تکه شد ، ای عباس ، گروهی تو را با تیر زدند ، مردی با عمود آهنین به تو زد ، و مردی تو را با تیر سه شعبه زد ، دست راستت قطع ، دست چپت قطع و مشک تو پاره و سرت شکسته و چشمانت با تیرها زده شده و سر تو آویزان به سر اسب ، بدنت رشید و بلند بالا ولی قبرت کوچک است، و چگونه ممکن است مگر اینکه تکه تکه شده باشی ؟

۲۸. ای فرزند حیدر، جنگ نمودن تو مرا به یاد جنگ پدرب علی می‌اندازد، تو فرزند بسیار حمله کننده‌ای هستی که فرار نمی‌کنند ، و ممکن نیست در میدان جنگ با تو جنگ نمود مگر اینکه گروهی از راه دور با تو جنگ کنند.

۲۹. ای نماینده و فرستاده‌ی حسین، ای کسی که امام حسین به تو در روز تاسوعا فرمود: جانم فدایت سوار بر مرکب شو و از دشمنان سوال کن که برای چه لشکر حرکت میکند ؟ ۳۰. شهادت می‌دهم که عباس گفت: ای برادر آیا اجازه میدهی به میدان روم و جنگ نمایم ؟ امام حسین به شدت گریه کرد سپس گفت: برادرم تو پرچمدار من هستی و اگر بروی لشکر من متفرق می‌شود .عباس گفت: سینه‌ام تنگ شده و از زندگی خسته شده‌ام و می‌خواهم انتقام خود را از این منافقان بگیرم .

فَقَالَ الْعَبَّاسُ قَدْ ضَاقَ صَدْرِي وَسِئِمْتُ مِنَ الْحَيَاةِ وَأُرِيدُ أَنْ أَطْلُبَ ثَارِي مِنْ هَؤُلَاءِ الْمُنَافِقِينَ. فَقَالَ الْحُسَيْنُ ع فَاطْلُبْ لَهُؤُلَاءِ الْأَطْفَالَ قَلِيلًا مِنَ الْمَاءِ فَذَهَبَ الْعَبَّاسُ وَوَعَظَهُمْ وَخَذَرَهُمْ فَلَمْ يَنْفَعَهُمْ فَرَجَعَ إِلَى أَخِيهِ فَأَخْبَرَهُ فَسَمِعَ الْأَطْفَالُ يُنَادُونَ الْعَطَشَ الْعَطَشَ فَرَكِبَ فَرَسَهُ وَأَخَذَ رُحْمَهُ وَالْقِرْبَةَ وَقَصَدَ نَحْوَ الْفَرَاتِ فَأَحَاطَ بِهِ أَرْبَعَةُ آلَافٍ مِمَّنْ كَانُوا مُوَكَّلِينَ بِالْفَرَاتِ وَرَمَوْهُ بِالنِّبَالِ حَتَّى دَخَلَ الْمَاءُ فَكَلَّمَا أَرَادَ أَنْ يَشْرَبَ غُرْفَةً مِنَ الْمَاءِ ذَكَرَ عَطَشَ الْحُسَيْنِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ فَرَمَى الْمَاءَ وَمَلَأَ الْقِرْبَةَ وَحَمَلَهَا عَلَى كِفْهِهِ الْأَيْمَنِ وَتَوَجَّهَ نَحْوَ الْحَيْمَةِ فَقَطَعُوا عَلَيْهِ الطَّرِيقَ وَأَحَاطُوا بِهِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ فَخَارَبَهُمْ حَتَّى ضَرَبَهُ نَوْقُ الْأَزْرَقِ عَلَى يَدِهِ الْيُمْنَى فَقَطَعَهَا فَحَمَلَ الْقِرْبَةَ عَلَى كِفْهِهِ الْأَيْسَرِ فَضَرَبَهُ نَوْقُ فَقَطَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى مِنَ الزَّنْدِ فَحَمَلَ الْقِرْبَةَ بِأَسْنَانِهِ فَجَاءَهُ سَهْمٌ فَأَصَابَ الْقِرْبَةَ وَأُرِيقَ مَا وَهَانَتْ جَاءَهُ سَهْمٌ آخَرُ فَأَصَابَ صَدْرَهُ فَانْقَلَبَ عَنْ فَرَسِهِ وَصَاحَ إِلَى أَخِيهِ الْحُسَيْنِ أَدْرِكْنِي فَكَلَّمَا أَنَاهُ رَأَاهُ صَرِيحًا قَبْكِي ٦

٣١. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْعَبَّاسِ إِذَا انْحَنَى الْحُسَيْنُ عَلَى الْعَبَّاسِ لِيَحْتَمِلَهُ فَتَفَتَحَ الْعَبَّاسُ عَيْنَيْهِ فَرَأَى أَخَاهُ الْحُسَيْنَ يُرِيدُ أَنْ يَحْمِلَهُ فَقَالَ لَهُ إِلَى أَيْنَ تُرِيدُ يَا أَخِي؟ فَقَالَ إِلَى الْحَيْمَةِ فَقَالَ يَا أَخِي بِحَقِّ جَدِّكَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ لَا تَحْمِلَنِي وَدَعْنِي فِي مَكَانِي هَذَا، فَقَالَ لِمَاذَا؟ قَالَ لِأَنِّي مُسْتَحْيٍ مِنْ ابْتِئَاكِ سَكِينَةَ وَقَدْ وَعَدْتُنَا بِالْمَاءِ وَلَمْ أَتِّهِابَهُ وَالثَّانِي أَنَا كَبِشُ كَيْبَتِكَ وَبِجَمْعِ عَدَدِكَ فَإِذَا رَأَوْنِي أَحْصَابَكَ وَأَنَا مَقْتُولٌ فَأَتْمَا يَقِلُّ عَزْمُهُمْ وَيَزِلُّ صَبْرُهُمْ فَقَالَ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَزَيْتَ عَنْ أَخِيكَ خَيْرًا حَيْثُ نَصَرْتَنِي حَيًّا وَمَيِّتًا فَوَضَعَهُ فِي مَكَانِهِ وَرَجَعَ إِلَى الْحَيْمَةِ ٧

امام حسین علیه السلام فرمود: برای این کودکان کمی آب بیاور. پس عباس رفت و آنها را موعظه کرد و هشدار داد، اما سودی برایشان نداشت پس نزد برادرش برگشت و جریان را به او گفت، سپس شنید که طفلان فریاد عطش می زنند پس بر اسب سوار شد و نیزه و مشک خود را برداشت و به سوی فرات حرکت کرد و چهار هزار نفر از محافظان فرات او را احاطه کردند و با تیر به او زدند ولی او وارد آب شد وقتی خواست مقداری آب بنوشد، تشنگی حسین و اهل بیتش را یاد کرد، آب را انداخت و مشک آب را پر کرد و بر دوش راست خود گذاشت و او به سمت خیمه حرکت کرد، پس راه را بستند و از هر طرف او را محاصره کردند، با آنها جنگید تا اینکه نوفل الازرق بر دست راستش زد و آن را قطع کرد او مشک آب را بر روی شانه چپ خود حمل کرد و نوفل به او ضربه زد و دست چپ او را جدا کرد، پس مشک آب را با دندانهایش نگه داشت و تیری به سوی او آمد و به مشک آب اصابت کرد و آب ریخت، سپس تیر دیگری به سمت او آمد و به سینه اش اصابت کرد و باعث شد که از اسبش به زمین بیفتد به برادرش حسین فریاد زد: ای برادر مرا دریاب و زمانی که حسین ع آمد و عباس را چنین دید گریه نمود.

۳۱. درود خدا بر عباس، هنگامی که حسین به سمت عباس خم شد تا او را حمل کند و به خیمه برود، عباس چشمانش را باز کرد و برادرش حسین را دید که می خواهد او را حمل کند به او گفت: برادر می خواهی مرا کجا ببری؟ امام حسین ع فرمود به خیمه، عباس فرمود: برادرم به حق جدت رسول خدا صلی الله علیه و آله که مرا به خیمه مبر، و مرا در این مکان رها کن امام فرمود به چه علت؟: عباس ع عرضه داشت: زیرا من از دخترت سکینه خجالت می کشم چرا که به او وعده ی آب داده بودم ولی نتوانستم برایش آب ببرم و دیگر اینکه من سردار سپاه تو و عامل انسجام افراد تو هستم اگر یارانت مرا کشته ببینند، اراده ی آنان سست شده و صبرشان از کف می رود، در این حال امام حسین (ع) فرمودند: از جانب برادرت به پاداش نیکو برسی که مرا در حال زندگی و مرگت یاری نمودی، راوی می گوید: امام حسین (ع) پیکر برادرش عباس را همان جا گذاشت و به سوی خیمه ها رفت.

٣٢. أَشْهَدُ أَنَّكَ عَطَشَانُ الَّذِي قُلْتَ وَاللَّهِ لَا أَذُوقُ الْمَاءَ وَسَيِّدِي الْحُسَيْنُ عَطَشَانًا

٣٣. يَا سَاقِي الْعَطَاشِ أَشْهَدُ أَنَّ الْمَاءَ طَافَ عَلَى قَبْرِكَ، هَلِ الْمَاءُ خَجِلُ مِنْكَ؟ يَا سَاقِي
الْعَطَشَانِ

٣٤. سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ حِينَ قُلْتَ لِأَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا أَخَا أَدْرِكَ أَخَاكَ قَبْلَ شَهَادَتِكَ

٣٥. يَا مَنْ قَالَ الْحُسَيْنُ لَكَ جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا يَا أَخِي لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

٣٦. يَا مَنْ إِذَا قُتِلْتَ قَالَ الْحُسَيْنُ الْآنَ انْكَسَرَ ظَهْرِي وَانْقَطَعَ رَجَائِي وَقُلْتَ حِيلَتِي وَ
بَانَ الْإِنْكَسَارُ فِي وَجْهِ الْحُسَيْنِ

٣٧. يَا عَبَّاسُ مَاذَا وَقَعَ إِذَا هَوَيْتَ مِنَ الْفَرَسِ إِلَى الْأَرْضِ فَقُلْتُ يَا أَخَا أَدْرِكَ أَخَاكَ، أَنْتَ

الَّذِي قُلْتَ فِي أَيَّامِ حَيَاتِكَ لِأَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ، أَفَاطِمَةُ حَضَرَتْ فِي
وَقْتِ شَهَادَتِكَ وَقَالَتْ لَكَ إِنِّي؟

٣٨. سَلَامٌ عَلَى السَّاقِي الْعَطَشَانِ الْمُقْطُوعِ الْيَدَيْنِ إِنَّ الْفَارِسَ إِذَا هَوَى مِنْ فَوْقِ فَرَسِهِ

فَإِنَّهُ يَتَلَقَّى الْأَرْضَ بِيَدَيْهِ، فَإِذَا كَانَتْ السَّهَامُ نَابِثَةً فِي صَدْرِهِ وَعَيْنُهُ وَيَدَاهُ مَقْطُوعَتَانِ
بِمَاذَا يَتَلَقَّى الْأَرْضَ؟

٣٩. يَا عَبَّاسُ أَشْهَدُ أَنَّ أَخِيكَ الْحُسَيْنَ إِذَا رَاكَ بَكَى فَيَا عَيْنَايَ إِنِّي كَيْلَا لِعَيْنِي الْعَبَّاسُ

بَدَلَ الدَّمْعِ دَمًا لِأَنَّ الدَّمَ جَرَى مِنْ عَيْنِي الْعَبَّاسُ

٤٠. وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا عَطَشَانًا يُمَكِّنُ لَكَ شُرْبُ الْمَاءِ فَلَا شَرِبْتَ مِنْهُ لِأَنَّ

أَخِيكَ الْحُسَيْنُ عَطَشَانًا

۳۲. شهادت میدهم تو تشنه شهید شدی و گفתי من از آب نمیچشم که آقا و برادرم حسین عطشان است .

۳۳. ای ساقی لب تشنگان شهادت میدهم آب در اطراف قبر تو طواف میکند ، آیا آب از تو خجالت زده است ؟ ای ساقی تشنه لب.

۳۴. سلام بر تو زمانی که خطاب به برادرت فریاد زدی: ای برادرم حسین، برادرت را دریاب و این قبل از شهادت بود.

۳۵. ای کسی که امام حسین به تو فرمود : خداوند تو را جزای خیر دهد ای برادر ، تو در راه خداوند حقیقت جهاد را انجام دادی .

۳۶. ای کسی که زمانی که شهید شدی امام حسین فرمود هم اکنون کرم شکست و امیدم قطع شد و چاره‌ام تمام شد و در آن هنگام شکستگی در صورت حسین آشکار گردید .

۳۷. ای عباس چه اتفاقی افتاد زمانی که از روی اسب بر زمین افتادی و فریاد زدی ای برادر به فریاد برادرت برس ؟ تو کمی بودی که در ایام زندگیت همیشه به برادرت حسین می‌گفتی آقا و مولای من، آیا حضرت فاطمه در وقت شهادت حضور پیدا کرد و به تو فرمود پسرم ؟

۳۸. سلام بر ساقی عطشان که دو دست او قطع شد ، زمانی که اسب سوار از روی اسب به زمین می‌فتد دست خود را روی زمین می‌گذارد ، پس اگر تیر در سینه و چشم او باشد و دو دست او قطع شده باشد ، سواری که از اسب می‌فتد چگونه بر زمین بیفتد ؟

۳۹. ای عباس شهادت میدهم برادرت حسین زمانی که تو را دید گریه کرد پس ای چشمهای من برای عباس بجای اشک خون گریه کنید زیرا از چشمان عباس خون جاری شد .

۴۰. شهادت میدهم تو مظلوم و عطشان شهید شدی و میتوانستی آب بخوری اما نخوردی زیرا برادرت حسین عطشان بود .

٤١. السَّلَامُ عَلَى فَرَقِكَ الْمَكْسُورِ بِالْعُمُودِ وَعَلَى رَأْسِ أَبِيكَ الَّذِي انْكَسَرَ رَأْسُهُ
بِالسَّيْفِ فِي الصَّلَاةِ فِي السُّجْدَةِ وَهُوَ صَائِمٌ فِي الْمَسْجِدِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ

٤٢. السَّلَامُ عَلَى جِسْمِكَ الرَّشِيدِ وَقَبْرِكَ الصَّغِيرِ وَكَيْفَ يُدْفَنُ الرَّشِيدُ فِي قَبْرِ
الصَّغِيرِ؟

٤٣. السَّلَامُ عَلَى جِسْمِكَ الَّذِي صَارَ إِرْبًا وَإِرْبًا وَكَيْفَ لَا يَكُونُ كَذَلِكَ وَلَقَدْ ضَرَبَكَ
أَرْبَعَةَ آلَافٍ رَامِيًا بِالسَّهَامِ فَمَا ذَا بَقِيَ مِنْ جِسْمِكَ؟

٤٤. السَّلَامُ عَلَى رَأْسِكَ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاةِ وَيُعَلَّقُ عَلَى فَرَسِ عَدُوِّكَ

٤٥. السَّلَامُ عَلَى عَيْنَيْكَ الَّتِي ضُرِبَ بِالسَّهَامِ

٤٦. السَّلَامُ عَلَى مَشِيكَ الَّذِي خُرِقَ بِالسَّهَامِ فَقُطِعَ أَمْلَاكَ

٤٧. لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلُوا الْعَبَّاسَ فَضَرَبَهُ رَجُلٌ مِنْهُمْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى بِعُمُودٍ مِنْ حَدِيدٍ

فَفَلَقَ هَامَتَهُ فَسَقَطَ مَخْرَاسُهُ عَلَى كَيْفِيهِ وَانْصَرَعَ عَفِيرًا عَلَى الْأَرْضِ يَجُوزُ بِدَمِهِ وَهُوَ

يُنَادِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ مِنِّي السَّلَامُ

٤٨. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ

حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا عَظُوشَانًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نَصَرْتَ

أَخِيكَ الْحُسَيْنَ حَيًّا وَمَيِّتًا

٤٩. وَيْلٌ لِمَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْمَاءِ وَضَرَبَ رَأْسَكَ بِالْعُمُودِ وَقَطَعَ رَأْسَكَ وَحَمَلَ

رَأْسَكَ فِي لُبِّ فَرَسِهِ وَيْلٌ لِمَنْ لَمْ يَسْمَعْ كَلَامَكَ

۴۱. سلام بر فرق تو که با عمود آهن شکسته شد و سلام بر فرق شکسته‌ی پدرت که با شمشیر شکسته شد در حالی که در نماز در حالت سجده در حالت روزه در مسجد در ماه رمضان بود.

۴۲. سلام بر بدن رشید تو و سلام بر قبر کوچک تو و چگونه بدن رشید در قبر کوچک جای میگیرد ؟

۴۳. سلام بر جسم تو که تکه تکه شد و چگونه چنین نباشد در حالی که چهار هزار تیرانداز به تیر تو را زدند ، پس از جسم تو چه چیزی باقی ماند ؟

۴۴. سلام بر سر به نیزه رفته‌ی تو، سری که به گردن اسب آویزان شد.

۴۵. سلام بر چشمان تو که با تیر زده شد .

۴۶. سلام بر مشک تو که با تیر پاره شد و امیدت قطع شد .

۴۷. لعنت خدا بر قومی که عباس را کشتند، و لعنت خدا بر مردی که با ستون آهنی به بر سر عباس زد و قسمتی از فرق سر مبارکش بر روی کتفش افتاد که موجب شد آن حضرت مانند ماهی سرخ گون بر زمین بیافتند و به خون آغشته گردد، در حالی که صدا می زد: یا ابا عبدالله، درود و سلام من بر تو باد.

۴۸. لعنت خدا بر هر که تو را به قتل رساند و لعنت کند هر که حق تو را نادیده گرفت و حرمت تو را نگاه نداشت و لعنت خدا بر هر کسی که بین تو و آب فرات قرار گرفت و نگذاشت آب به خیمه ببری؛ شهادت می دهم که مظلومانه و تشنه کشته شدی ، و شهادت میدهم که در حال زنده بودن و بعد از شهادتت برادرت حسین را یاری نمودی

۴۹. وای بر کسی که بین تو آب جدایی انداخت و با عمود به سر تو زد و سرت را قطع نمود و سرت را به سر اسب آویزان نمود وای بر کسانی که کلام تو را نشنیدند.

٥٠. يَا صَيِّغُمُ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ يَا غَيْرَةَ اللَّهِ ضَرَبَ عَيْنَاكَ بِالسَّهَامِ وَقُتِلْتَ وَمَا رَأَيْتَ
 كَيْفَ قُتِلَ الْحُسَيْنُ مَا رَأَيْتَ كَيْفَ أَسَارِي بَنَاتِ رَسُولِ اللَّهِ ؟ فَمَا رَأَيْتَ مَاذَا وَقَعَ
 بِالْأَطْفَالِ وَالنِّسَاءِ بَعْدَ شَهَادَتِكَ ؟ وَقَعَ أَعْظَمُ الْمَصِيبَاتِ بَعْدَ شَهَادَةِ أَخِيكَ
 الْحُسَيْنِ ، فِرْقَةٌ بِالسُّيُوفِ فِرْقَةٌ بِالرَّمَاكِ فِرْقَةٌ بِالْعَصَا فِرْقَةٌ بِالْحِجَارَةِ فِرْقَةٌ بِالْخَشَبِ فِرْقَةٌ
 بِالْحَيْلِ فِرْقَةٌ بِالنَّارِ فِرْقَةٌ لَطَبِ الدُّنْيَا فِرْقَةٌ قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ فِرْقَةٌ لِبُغْضِ أَبِيكَ فِرْقَةٌ لِطَاعَةِ
 يَزِيدٍ فِرْقَةٌ لَخَوْفِ الْمَوْتِ فِرْقَةٌ قَالُوا إِنَّ الْحُسَيْنَ خَرَجَ مِنْ دِينِ جَدِّهِ فَدَمُهُ حَلَالٌ وَأَهْلُهُ
 خَارِجِي السَّلَامِ عَلَى أَخِيكَ الَّذِي سُرِقَ أَعْضَائُهُ وَفُرِّقَ بَيْنَ أَعْضَائِهِ فَرَأَسُهُ فِي الشَّامِ وَ
 بَدَنُهُ فِي كَرْبَلَا ، مَا رَأَيْتَ مَاذَا وَقَعَ فِي خَرَابَةِ الشَّامِ ؟ مَا رَأَيْتَ مَاذَا فَعَلَ الْأَعْدَاءُ بِيَدَنِ
 أَخِيكَ الْحُسَيْنِ ؟ مَا رَأَيْتَ مَا فَعَلَ بِرَأْسِ عَلَى الْأَصْغَرِ ؟ مَاذَا وَقَعَ بِأَخِيكَ زَيْنَبَ ؟ أَيْنَ
 كُنْتُ يَا غَيْرَةَ اللَّهِ ؟ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ مُصِيبَةِ الْكُبْرَى

٥١. يَا صَاحِبَ اللِّوَاءِ ذَهَبَتْ مِنْ عَسْكَرِ الْحُسَيْنِ وَمَا رَجَعَتْ ، كَيْفَ سَقَطَتْ مِنَ
 الْفَرَسِ إِلَى الْأَرْضِ وَيَدَيْكَ الْمُقُوطَعَتَانِ وَالسَّهَامُ فِي عَيْنَيْكَ وَبَدَنِكَ ؟ أَنْتَ الَّذِي
 ذَهَبَتْ حَتَّى تَرَجَعَ بِالنِّسَاءِ لِأَطْفَالِ الْحُسَيْنِ هَلْ جِئْتَ بِالنِّسَاءِ ؟ أَنْتَ السَّاقِي الْعَطْشَانُ
 وَكَيْفَ يَمْكِنُ السَّاقِي كَانَ عَطْشَانًا ؟ أَنْتَ حَامِلُ لَوَاءِ الْحُسَيْنِ وَكَيْفَ يُمْكِنُ
 صَاحِبَ اللِّوَاءِ كَانَ مَقْطُوعَ الْيَدَيْنِ ؟

٥٢. يَا مَنْ ضَرَبَ عَيْنَاكَ بِالسَّهَامِ أَقْرَأَ اللَّهُ عَيْنَيْكَ بِفَرْحِ مُنْتَقِمِكَ فَأَنْتَ بَابُ الْخَوَائِجِ وَ
 شَافِعٌ مِنْ شَيْءٍ يَوْمَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ

۵۰. ای شیر جنگها، ای صاحب علم، ای مظهر غیرت خداوند، به چشم تو تیر زدند و کشته شدی، و تو ندیدی که حسین چگونه کشته شد؟ و ندیدی چگونه دختران رسول خدا را به اسارت گرفتند؟ ندیدی که بعد از شهادت چه بر سر زنها و طفلان آمد؟ بزرگترین مصیبتها بعد از شهادت برادرت واقع شد، گروهی با شمشیر، گروهی با نیزه، گروهی با عصا، گروهی با سنگ، گروهی با چوب، گروهی با اسب، گروهی با آتش، گروهی به خاطر دنیا، گروهی برای نزدیک شدن به خدا، گروهی برای بغض پدرت، گروهی برای اطاعت از یزید، گروهی از ترس مرگ، گروهی میگفتند حسین از دین جدش خارج شده است و خونش حلال است و خانواده‌ی او خارجی هستند. سلام بر برادرت که اعضایش را دزدیدند و اعضایش را جدا جدا کردند، سرش در شام و بدنش در کربلا بود، ندیدی که در خرابه‌ی شام چه گذشت؟ ندیدی که دشمنان با بدن برادرت حسین چه کردند؟ ندیدی که با سر علی اصغر چه کردند؟ چه چیز به خواهرت زینب وارد شد؟ کجا بودی ای غیرت خداوند؟ سلام بر تو ای صاحب مصیبت کبری ...

۵۱. ای صاحب پرچم و علم تو از لشکر حسین (ع) خارج شدی و دیگر برنگشتی، چگونه با دستان بریده و تیرهایی در چشم و بدنت بود از اسب به زمین افتادی؟ تو بودی که رفتی برای بچه های حسین آب بیاوری آیا آب آوردی؟ تو ساقی تشنه لب هستی و چگونه ساقی لب تشنه است؟ تو حمل کننده‌ی پرچم حسین هستی و چگونه میشود که پرچمدار دست نداشته باشد؟

۵۲. ای کسی که دو چشمش با تیرها زده شد خداوند چشمت را با ظهور منتقامت روشن نماید، تو در روز فقر و نداری باب الحوائج و شفاعت کننده‌ی هر که بخواهی هستی.

٥٣. السَّلَامُ عَلَى يَدَيِ الْمَقْطُوعَتَيْنِ لِلْعَبَّاسِ وَاشَوْقًا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَاشْتَدَّ الْأَمْرُ عَلَى أَهْلِ الْمَحْشَرِ بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى فَاطِمَةَ لِتَحْضُرَ مَقَامَ الشَّفَاعَةِ فَيَقُولُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ يَا فَاطِمَةُ، مَا عِنْدَكَ مِنْ أَسْبَابِ الشَّفَاعَةِ وَمَا أَدَّخَرْتَ لِأَجْلِ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ الْفَرَعُ الْأَكْبَرُ؟ فَتَقُولُ فَاطِمَةُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، كَفَانَا لِأَجْلِ هَذَا الْمَقَامِ الْيَدَانِ الْمَقْطُوعَتَانِ مِنْ ابْنِي الْعَبَّاسِ

٥٤. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَفَاعَةَ الْعَبَّاسِ فِي الدُّنْيَا وَيَوْمَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ، يَا مَنْ قَطَعَ يَدَيْكَ خُذْ يَدَيَّ يَا سَاقِي وَاسْقِنِي مِنَ الْمَاءِ وَارْزُقْنِي الرَّجْعَةَ حَتَّى أَكُونَ شَهِيدًا بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ الزَّمَانِ

٥٥. يَا مَنْ اسْتَجَارَ بِكَ الْهَدَى اسْتَجِبْهُرْكَ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِ الْحُسَيْنِ اكْشِفْ كَرْبَنَا بِحَقِّ أَخِيكَ الْحُسَيْنِ، بِدَمِ الْمَظْلُومِ، بِعَطَشِ الْأَطْفَالِ، بِأَكْبَادِ الظَّمَانِ، بِأُذُنِ الْمَخْرُوقِ بِخَيْمَةِ الْمَخْرُوقِ، بِيَدَيْنِ الْمَضْرُوبِ الْمَسْلُوبِ، بِرَأْسِ الْمَرْفُوعِ بِشَيْبِ الْخَضِيبِ، بِخَدِّ التَّرَبِّ، بِالشَّعْرِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضِيبِ، بِمَنْ يَسْتَجِيرُ فَلَا يُجَارُو يَسْتَعِيثُ فَلَا يُعَاثُ، بِحَقِّ أَفْوَاهِ الْيَابِسَاتِ وَالْأَعْضَاءِ الْمَقْطَعَاتِ وَالْأَيْدِي الْمَغْلُولَاتِ وَالْأَعْنَاقِ الْمُكْبَلَاتِ، بِحَقِّ عِبَرَاتِ الْيَتَامَى وَصَحْبَتِهِمْ، بِحَقِّ مَنْ ضَيَّقَ عَلَيْهِ الْأَرْضَ وَقُتِلَ بِلِذْبِ بَلِّ مُجْرُوعِ رَأْسِهِ وَوُطِئَ بَدَنُهُ وَأُدْخِلَ رَأْسُهُ فِي الثَّنُورِ وَنَهَبَ أَمْوَالُهُ وَأَيْتَمَ أَوْلَادُهُ وَكُسِرَ ظَهْرُهُ وَسُلِبَ عِمَامَتُهُ وَرِدَائُهُ وَسُرِقَ أَعْضَانُهُ وَذُبِحَ مِنْ الْقَفَا بِحَقِّ مَنْ هُوَ خَدُّهُ تَرِيبُ

٥٦. أَشْهَدُ أَنَّ يَدَيْكَ الْمَقْطُوعَتَيْنِ أَخَذَا أَيْدِيَ الْمُذْنِبِينَ يَوْمَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ

۵۳. سلام بر دو دست قطع شده‌ی عباس و چه امید بخش است که در روز قیامت وقتی که امر بر اهل محشر سخت شود، پیامبر خدا (ص) امیرالمؤمنین را به سوی فاطمه رهسپار کند تا در مقام شفاعت حضور یابد. امیرالمؤمنین به فاطمه می‌گوید: ای فاطمه، از اسباب شفاعت چه چیزی در اختیار داری و چه چیزی را برای این روزی که در آن وحشت بزرگ است، نگه داشته‌ای؟ فاطمه می‌فرماید: ای امیرالمؤمنین، برای این مقام، دو دستان قطع شده پسر عباس کافی است.

۵۴. خداوند من از تو درخواست دارم شفاعت عباس را در دنیا و در هنگام مرگ روزی من گردانی و شفاعت عباس را روزی من گردانی در روزی که هر کس از چهره‌اش شناخته می‌شود و او را از دست و پا می‌گیرند، ای کسی که دو دستت را قطع نمودند دست مرا بگیر ای سقایت کننده مرا از آب سیراب نما، و روزی من گردانی رجعت را تا در پیشگاه امام زمان شهید شوم.

۵۵. ای کسی که حسین هدایت کننده به تو پناه آورد به تو پناه آورده‌ام ای کسی که غم و اندوه را از چهره‌ی حسین بر طرف می‌کنی، غم و اندوه را از ما برطرف نما بحق برادرت حسین به حق مظلوم، به حق تشنگی تشنگان، بحق جگرهای خشکیده، به حق گوش پاره شده، به حق خیمه‌ی به آتش کشیده شده، به حق بدنی که با تازیانه زده شده و لباسهایش غارت شده، به حق سر بر نیزه بلند شده، به حق ریشی که خونی شده است، به حق صورتی که خاکی شده است، به حق دندانهای که با چوب زده شده است، به حق کسی که پناه می‌جست ولی پناهی نبود، کمک می‌خواست ولی کمکی نبود، به حق لبهای خشکیده، بحق اعضای تکه تکه شده به حق دستهای به زنجیر کشیده شده و گردنهایی که به غل و زنجیر کشیده شد به حق اشک چشم بچه‌های یتیم، به حق ضحیه‌ی بچه‌های یتیم، به حق کسی که زمین را بر او تنگ نمودند، به حق کسی که به قتل رسید بلکه ذبح شد بلکه نحر شد و سرش به نیزه رفت و بدنش را اسبان له نمودند، به حق سری که در تنور رفت و اموالش غارت شد و بچه‌هایش یتیم شدند و پشتش شکسته شد و لباسهایش را به غارت بردند و اعضاء بدنش را دزدیدند و از پشت سر سرش را بریدند و صورتش خاکی شد..

۵۶. شهادت می‌دهم که دست های بریده تو در روز فقر و تنگدستی قیامت دست گناهکاران را می‌گیرد و نجات می‌دهد.

چاپ این نسخه توسط بانی محترم معصومه آزادبخت به نیت مرحوم مرحوم خادم
الحسین علی محمود بهرامی نیکو انجام شده است ، خداوند اموات ایشان را
مشمول رحمت خود گرداند .

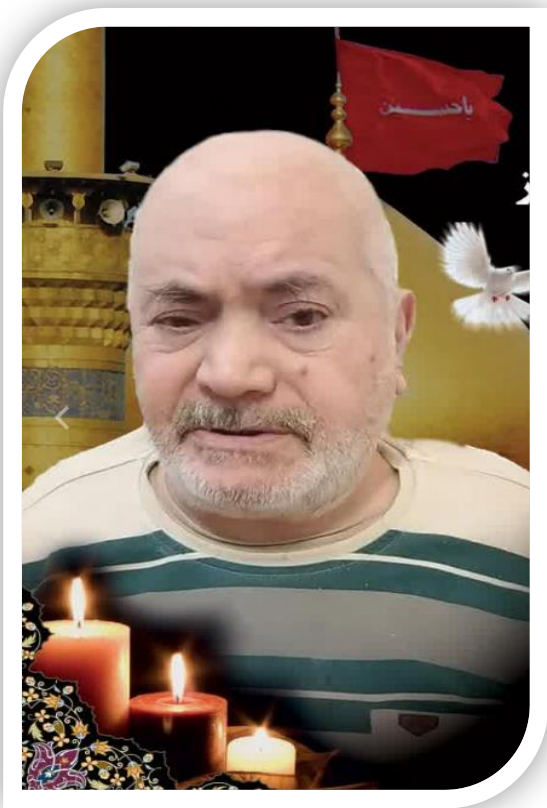
دوستانی که میخواهند در چاپ این اثر ما را یاری فرمایند به شماره بنده پیامک
دهند بعد از چاپ به آدرس شما ارسال میشود و شما آن را پخش مینمایید .

التماس دعا اللهم عجل لوليک الفرج

مؤلف شیخ علی بهرامی نیکو (هدهد) حق نشر آزاد

سایر تالیفات

- کتاب نقطه در بیان معرفت نورانی اهل بیت ع
- کتاب هراز و یک قطره در رفع خشکسالی : این کتاب مجموعه نامه ها و
هشدارهای بنده به بزرگان در رابطه با مسائل جاری نظام می باشد و در این
کتاب پنج راهکار برای برطرف نمودن بحران آب را مطرح نموده ایم که سه
راهکار عادی و دو راهکار غیرعادی مطرح شده است
- کتاب جاده پنهان : بررسی مهمترین راهکار عملیاتی جهت برون رفت نظام
از تمامی مشکلات
- ترجمه شیعی بر جزء ۳۰ قرآن : ترجمه ای از آیات قرآن با توجه به مبانی
صحیح اعتقادی و روایات ، خدا توفیق دهد برای کل قرآن ترجمه بنویسم
- شهادتنامه حاج قاسم سلیمانی
- پدرنامه
- بررسی مبطل بودن سیگار برای روزه
- شهادتنامه امام حسین ع در هزار و یک فراز ، شرحی مزجی بر زیارت عاشورا
- سایت tvshia.com
- حسی نیه در ۲۴۰ فراز مقتل امام حسین ع
- جهت هر گونه انتقاد و پیشنهاد به شماره ۰۹۳۹۲۳۷۵۲۳۴ پیامک بفرمایید

این نسخه به نیت مرحوم خادم الحسین علی محمود بھرامی نیکو انجام گردیده است التماس دعا